

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den **XXX**
COM(2015) 595

2015/0275 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 259}

{SWD(2015) 260}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Allmän bakgrund

EU:s ekonomi går i dag miste om betydande mängder potentiella returråvaror i form av avfall. År 2013 genererades totalt cirka 2,5 miljarder ton avfall i EU. Av detta gick 1,6 miljarder ton förlorat för den europeiska ekonomin eftersom det inte återanvändes eller återvanns. Man uppskattar att ytterligare 600 miljoner ton hade kunnat återvinnas eller återanvändas. Som exempel kan nämnas att endast en begränsad del (43 %) av det kommunala avfallet i unionen återvanns, medan återstoden deponerades (31 %) eller brändes (26 %). Unionen går därmed miste om viktiga möjligheter till effektivare resursanvändning och en mer cirkulär ekonomi.

När det gäller avfallshantering finns det också stora skillnader mellan unionens medlemsstater. År 2011 deponerade sex medlemsstater mindre än 3 % av sitt kommunala avfall medan 18 medlemsstater deponerade mer än 50 %, och några mer än 90 %. Dessa skillnader måste åtgärdas så snart som möjligt.

Förslagen om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall¹, direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall², direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall³, direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon⁴, direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer⁵ och direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)⁶ ingår i paketet om den cirkulära ekonomin. Paketet innehåller också ett meddelande från kommissionen med titeln *Att sluta kretsloppet – En EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin*.

1.2 Motiv och syfte

Den senaste utvecklingen tyder på att det är möjligt att göra ytterligare framsteg i fråga om resurseffektivitet och att detta kan inbringa stora ekonomiska, miljömässiga och sociala vinster. Att omvandla avfall till en resurs är viktigt för att uppnå ökad resurseffektivitet och ett slutet kretslopp i en cirkulär ekonomi.

De rättsligt bindande målen i EU-lagstiftningen om avfall har varit viktiga drivkrafter för att förbättra avfallshanteringen, stimulera innovation om återvinning, begränsa användningen av deponering och skapa incitament till ändrade konsumtionsmönster. En förstärkt avfallspolitik kan ge betydande vinster i form av hållbar tillväxt, nya arbetstillfällen, minskade

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

växthusgasutsläpp, direkta besparingar kopplade till bättre avfallshantering, samt en förbättrad miljö.

Förslaget om att ändra direktiv 2008/98/EG följer av den lagstadgade skyldigheten att se över avfallshanteringsmålen i det direktivet. Förslagen, som ingår i paketet om den cirkulära ekonomin och som ändrar de sex ovannämnda direktiven, bygger delvis på det förslag som kommissionen lade fram i juli 2014 och sedan drog tillbaka i februari 2015. Förslagen är i linje med målen i färdplanen för ett resurseffektivt Europa⁷ och det sjunde miljöhandlingsprogrammet⁸, inklusive ett fullständigt genomförande av avfallshierarkin⁹ i alla medlemsstater, en minskning i absoluta tal och per capita av avfallsgenereringen, säkerställande av högkvalitativ materialåtervinning och användning av återvunnet avfall som en viktig och tillförlitlig råvarukälla inom EU. De bidrar också till genomförandet av EU:s råvaruinitiativ¹⁰ och beaktar behovet av att förebygga livsmedelsavfall. Dessutom innebär förslagen att rapporteringskraven i samtliga sex direktiv förenklas.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

2.1 Studier

Förslagen och den åtföljande konsekvensbedömningen tar upp tekniska och samhällsekonomiska aspekter samt kostnads–nyttoaspekter av genomförandet och vidareutvecklingen av EU:s avfallslagstiftning. Ett tillägg till konsekvensbedömningen utarbetades för att analysera de potentiella effekterna av ytterligare varianter av de huvudalternativ som anges i konsekvensbedömningen.

2.2 Internt samråd

Inom kommissionen följdes utarbetandet av lagförslagen av en särskild styrgrupp för konsekvensbedömningen bestående av företrädare för SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC och ESTAT.

2.3 Externt samråd

En vägledande förteckning över frågor togs fram av kommissionen, och de första samtalen med viktiga intressenter inleddes i februari 2013. Ett internetbaserat offentligt samråd i linje med miniminormerna för samråd inleddes i juni 2013 och avslutades i september samma år. Det kom in 670 svar, vilket visar på stort intresse hos allmänheten för avfallshanteringsfrågor i EU och höga förväntningar på EU-insatser på detta område. Ett särskilt samråd med medlemsstaterna hölls mellan juni och september 2015, liksom ett bredare samråd om den cirkulära ekonomin.

2.4 Konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning och en sammanfattning av denna offentliggjordes tillsammans med det förslag som antogs i juli 2014¹¹. I konsekvensbedömningen, som förblir det huvudsakliga

⁷ KOM(2011) 571 slutlig.

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Enligt avfallshierarkin ska avfall först och främst förebyggas. Om detta inte är möjligt bör avfallet i första hand återanvändas, i andra hand materialåtervinnas och i tredje hand förbrännas med energiåtervinning. Sistahandsalternativet är bortskaffande i form av deponering eller förbränning utan energiåtervinning.

¹⁰ KOM(2008) 699 slutlig och COM(2014) 297 final.

¹¹ COM(2014) 397 final.

analytiska underlaget för de reviderade lagförslagen, utvärderas de viktigaste miljömässiga, sociala och ekonomiska effekterna av olika alternativ för att förbättra avfallshanteringen i EU. Olika ambitionsnivåer bedöms och jämförs med ett referensscenario för att fastställa de lämpligaste åtgärderna och målen i kombination med minsta möjliga kostnader och största möjliga vinster.

Kommissionens konsekvensbedömningsnämnd avgav ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen den 8 april 2014 och tillförde samtidigt ett antal rekommendationer för att finjustera rapporten. Nämnden bad om ytterligare förtydligande av problemformuleringen och behovet av nya delmål, starkare argument för ett förbud mot deponering ur ett subsidiaritets- och proportionalitetsperspektiv och enhetliga mål för alla medlemsstater, samt närmare angivelse av hur medlemsstaternas varierande resultat beaktas i förslaget.

Konsekvensbedömningen ledde till slutsatsen att en kombination av olika alternativ kommer att ge följande fördelar:

- Minskning av den administrativa bördan, särskilt för små verksamhetsutövare, förenkling och bättre genomförande av lagstiftningen, bland annat genom uppställande av ändamålsenliga mål.
- Fler arbetstillfällen – mer än 170,000 direkta arbetstillfällen skulle kunna skapas fram till 2035, varav de flesta inte kan flyttas utanför EU.
- Minskade växthusgasutsläpp – mer än 600 miljoner ton växthusgaser skulle kunna undvikas mellan 2015 och 2035.
- Positiva effekter på konkurrenskraften hos avfallshanterings- och återvinningsbranschen samt tillverkningssektorn i EU (bättre system för utökat producentansvar och lägre risker förknippade med råvarutillgång).
- Återföring till EU:s ekonomi av returråvaror, vilket i sin tur kommer att minska beroendet av råvaruimport.

Ett analytiskt underlag som kompletterade konsekvensbedömningen lades fram tillsammans med lagstiftningsförslaget. I detta underlag analyserades ytterligare alternativ och varianter i syfte att bättre beakta medlemsstaternas skilda utgångslägen.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

De viktigaste punkterna i förslagen om ändring av EU:s avfallslagstiftning är följande:

- Harmonisering av definitioner.
- Höjning av målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall till 65 % fram till 2030.
- Höjning av målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall, samt en förenklad uppsättning mål.
- Successiv minskning av deponeringen av kommunalt avfall till 10 % fram till 2030.
- Ökad harmonisering och förenkling av den rättsliga ramen avseende dels biprodukter, dels kriterierna för när avfall upphör att vara avfall.
- Nya åtgärder för att främja förebyggande av avfall, inklusive livsmedelsavfall, och återanvändning.
- Införande av minimikrav för utökat producentansvar.

- Införande av ett system för tidig varning för att övervaka hur materialåtervinningsmålen uppfylls.
- Förenkling och rationalisering av rapporteringskyldigheter.
- Anpassning till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandeakter.

3.2 Rättslig grund och rätt att agera

Genom förslagen ändras sex direktiv om hantering av olika typer av avfall. Förslagen om ändring av direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU baseras på artikel 192.1 i EUF-fördraget, medan förslaget om ändring av direktiv 94/62/EG baseras på artikel 114 i EUF-fördraget.

I artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG fastställs ett mål på 50 % för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall och liknande avfall, och ett mål på 70 % för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt byggnads- och rivningsavfall till 2020. I enlighet med artikel 11.4 skulle kommissionen senast den 31 december 2014 undersöka dessa mål i syfte att vid behov förstärka dem samt överväga att fastställa mål för andra avfallsflöden, med beaktande av vilka konsekvenser uppställandet av målen skulle få för miljö, ekonomi och samhälle. Enligt artikel 9 c skulle kommissionen före utgången av 2014 fastställa mål för 2020 om att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan, vilka skulle grundas på bästa tillgängliga praxis, inbegripet vid behov en översyn av de indikatorer som avses i artikel 29.4. Enligt artikel 37.4, slutligen, skulle kommissionen i sin första rapport, som skulle läggas fram senast den 12 december 2014, bedöma ett antal åtgärder, däribland system för producentansvar för vissa avfallsflöden, mål och indikatorer samt åtgärder som avsåg materialåtervinning och energiåtervinning, som skulle kunna bidra till att målen i artiklarna 1 och 4 uppnåddes mera effektivt.

I artikel 5.2 i direktiv 1999/31/EG fastställs tre mål för att nedbringa det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier, och ett förbud mot deponering av vissa avfallsflöden. Det sista målet för att minska det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier måste uppfyllas av medlemsstaterna senast den 16 juli 2016. Enligt artikel 5.2 ska målet granskas på nytt senast den 16 juli 2014 i syfte att bekräfta eller ändra det i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd och mot bakgrund av medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de två tidigare målen.

I artikel 6.1 i direktiv 94/62/EG fastställs mål för återvinning och materialåtervinning av förpackningsavfall som, i enlighet med artikel 6.5, fastställs vart femte år på grundval av praktiska erfarenheter som erhållits i medlemsstaterna samt vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads- och intäktsanalyser.

3.3 Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslagen är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. De begränsar sig till att ändra ovannämnda direktiv genom att tillhandahålla en ram med gemensamma mål, medan medlemsstaterna själva får besluta om formerna för genomförandet.

3.4 Förklarande dokument

Kommissionen anser att dokument som förklarar medlemsstaternas åtgärder för att införliva direktiven är nödvändiga för att förbättra informationen om införlivandet.

Avfallslagstiftning införlivas ofta på ett mycket decentraliserat sätt i medlemsstaterna, inklusive på regional och lokal nivå, och i flera rättsakter, beroende på den enskilda medlemsstatens förvaltningsstruktur. För att införliva de ändrade direktiven kan medlemsstaterna därför vara tvungna att ändra i en lång rad olika rättsakter på nationell, regional och lokal nivå.

Förslagen ändrar sex olika direktiv på avfallsområdet och påverkar ett stort antal lagstadgade skyldigheter, inklusive en omfattande ändring av de mål som anges i direktiven 2008/98/EG, 1999/31/EG och 94/62/EG och en förenkling av direktiven 2000/53/EG, 2006/66/EG och 2012/19/EU. Detta är en omfattande översyn av avfallslagstiftningen som potentiellt påverkar ett stort antal nationella rättsakter.

De reviderade avfallshanteringsmålen i de ändrade direktiven är inbördes sammankopplade och bör nogga införlivas i nationell lagstiftning och senare tas med i de nationella avfallshanteringssystemen.

De föreslagna bestämmelserna kommer att påverka ett brett spektrum av privata och offentliga aktörer i medlemsstaterna och ha stor inverkan på framtida investeringar i infrastruktur för avfallshandling. För att målen med den nya lagstiftningen ska kunna uppnås (dvs. skydd av människors hälsa och miljön, ökad resurseffektivitet, en fungerande inre marknad samt undvikande av handelshinder och konkurrensbegränsningar inom EU) är det av största vikt att den införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt.

Kravet på att tillhandahålla förklarande dokument kan leda till en extra administrativ börda för vissa medlemsstater. Det är dock nödvändigt för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovanstående skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. De förklarande dokumenten kan dessutom i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbete med att kontrollera efterlevnaden. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och otaliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater.

Mot bakgrund av ovanstående är det lämpligt att uppmana medlemsstaterna att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktiven om ändring av EU:s avfallslagstiftning och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

3.5 Kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

De delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ges kommissionen och motsvarande förfaranden för antagande av dessa akter fastställs i artikel 1.4, 1.5, 1.6, 1.9, 1.11, 1.14, 1.15, 1.18, 1.19, 1.21 och 1.22 i förslaget om ändring av direktiv 2008/98/EG, artikel 1.4, 1.6, 1.7, 1.9 och 1.10 i förslaget om ändring av direktiv 94/62/EG, artikel 1.6 och 1.7 i förslaget om ändring av direktiv 1999/31/EG och i de ändringar som föreslås i artiklarna 1 och 3 i förslaget om ändring av direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagen kommer inte att inverka på Europeiska unionens budget och åtföljs därför inte av den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 31 i budgetförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt och rationellt samt främja en mer cirkulär ekonomi.
- (2) De i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹⁴ fastställda målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av avfall bör ändras så att de bättre återspeglar unionens ambition att övergå till en cirkulär ekonomi.
- (3) Många medlemsstater har ännu inte utvecklat den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Det är därför nödvändigt att fastställa långsiktiga policymål för att styra åtgärder och investeringar, framför allt genom att förhindra att strukturell överkapacitet för behandling av restavfall uppstår och att återvinningsbart material fastnar längst ned i avfallshierarkin.
- (4) Kommunalt avfall utgör ungefär 7–10 % av den totala avfallsmängden i unionen. Detta avfallsflöde är emellertid ett av de svåraste att ta hand om, och hanteringen av kommunalt avfall ger i allmänhet en god indikation på kvaliteten på den övergripande avfallshanteringen i ett land. Utmaningarna för hanteringen av kommunalt avfall består i den mycket komplexa och blandade sammansättningen, den direkta närheten av det genererade avfallet till medborgarna och ett mycket stort offentligt intresse. Därför krävs ett mycket komplext avfallshanteringssystem, inklusive ett effektivt insamlingsystem, aktiv medverkan från medborgare och företag, infrastruktur som är

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

anpassad till den specifika avfallssammansättningen och ett väl genomtänkt finansieringssystem. Länder som har tagit fram effektiva system för hantering av kommunalt avfall uppvisar i allmänhet bättre resultat vad gäller avfallshanteringen som helhet.

- (5) Definitioner av kommunalt avfall, bygg- och rivningsavfall, den slutliga materialåtervinningsprocessen, och återfyllning bör införas i direktiv 2008/98/EG så att dessa begrepps omfattning klargörs.
- (6) För att säkerställa att målen för materialåtervinning grundas på tillförlitliga och jämförbara data, och möjliggöra effektivare övervakning av framstegen mot dessa mål, bör definitionen av kommunalt avfall i direktiv 2008/98/EG vara i linje med den som används för statistiska ändamål av det europeiska statistikkontoret (Eurostat) och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), på grundval av vilken medlemsstater har rapporterat uppgifter under flera år. Definitionen av kommunalt avfall i detta direktiv är neutral vad gäller privat eller offentlig status för aktörer som hanterar avfall.
- (7) Medlemsstaterna bör införa lämpliga incitament för tillämpning av avfallshierarkin, särskilt ekonomiska incitament som syftar till att uppnå målen för förebyggande av avfall och materialåtervinning i detta direktiv, t.ex. deponerings- och förbränningsavgifter, volym- eller viktbaserade avfallstaxor, system för utökat producentansvar och incitament för lokala myndigheter.
- (8) För att ge aktörer på marknader för sekundära råvaror större säkerhet när det gäller ämnens eller föremåls status som avfall eller icke-avfall, och främja lika villkor, är det viktigt att på unionsnivå fastställa harmoniserade villkor för att ämnen eller föremål ska betraktas som biprodukter och för att avfall som har genomgått ett återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall. När så är nödvändigt för att säkerställa en väl fungerande inre marknad eller en hög miljöskyddsnivå i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa närmare kriterier för tillämpningen av sådana harmoniserade villkor för visst avfall, inklusive för en specifik användning.
- (9) System för utökat producentansvar utgör en väsentlig del av en effektiv avfallshantering, men systemens effektivitet och resultat skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna. Det är därför nödvändigt att fastställa minimikrav för utökat producentansvar. Dessa krav bör minska kostnaderna och förbättra resultaten samt garantera lika villkor, även för små och medelstora företag, och undanröja hinder för en väl fungerande inre marknad. De bör även bidra till att kostnader för uttjänade produkter inkluderas i produktpriserna och ge incitament för tillverkarna att i högre grad beakta möjligheter till materialåtervinning och återanvändning när de utformar sina produkter. Kraven bör gälla för både nya och befintliga system för utökat producentansvar. För att producenterna ska kunna anpassa sina strukturer och förfaranden till de nya kraven är det dock nödvändigt med en övergångsperiod för befintliga system för utökat producentansvar.
- (10) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att förebygga avfallsgenerering och övervaka och utvärdera framstegen i genomförandet av sådana åtgärder. Gemensamma indikatorer bör fastställas för att få ett enhetligt mått på de övergripande framstegen i genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder.

- (11) Växtbaserade ämnen från livsmedelsindustrin och livsmedel av icke-animaliskt ursprung som inte längre är avsedda att användas som livsmedel utan som foder omfattas av förordning (EG) nr 767/2009¹⁵ och betraktas inte som avfall i den mening som avses i den förordningen. Direktiv 2008/98/EG bör därför inte tillämpas på dessa produkter och ämnen när de används som foder, och direktivets tillämpningsområde behöver förtydligas i detta avseende.
- (12) Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att främja förebyggande av livsmedelsavfall, i linje med den agenda för hållbar utveckling fram till 2030 som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015, och i synnerhet dess mål att halvera livsmedelsavfallet fram till 2030. Dessa åtgärder bör syfta till att förebygga livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen. Med tanke på de miljömässiga och ekonomiska fördelarna med att förebygga livsmedelsavfall bör medlemsstaterna fastställa särskilda åtgärder för att åstadkomma detta. De bör också mäta vilka framsteg som görs när det gäller att minska livsmedelsavfallet. För att underlätta utbyte av bästa praxis inom EU, både mellan medlemsstaterna och mellan livsmedelsföretagare, bör enhetliga metoder för sådan mätning fastställas. Rapportering om mängden livsmedelsavfall bör ske vartannat år.
- (13) Industriavfall, vissa delar av affärsavfall och utvinningsavfall är extremt diversifierade i fråga om sammansättning och volym, och skiljer sig mycket åt beroende på medlemsstatens ekonomiska struktur, den avfallsgenererande industri- eller affärssektorns struktur och industri- eller företagstätheten i ett givet geografiskt område. För industri- och utvinningsavfall är det därför i de flesta fall lämpligt med en industriellt inriktad ansats för att lösa särskilda frågor kring hanteringen av en viss typ av avfall, med användning av referensdokument för bästa tillgängliga teknik och liknande instrument¹⁶. Förpackningsavfall från industri- och affärssektorer, inklusive förbättringar på dessa områden, bör emellertid även fortsättningsvis omfattas av kraven i direktiv 94/62/EG och direktiv 2008/98/EG.
- (14) Målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall bör höjas i syfte att ge betydande miljömässiga, ekonomiska och samhällliga fördelar.
- (15) Genom en successiv höjning av de befintliga målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall bör det säkerställas att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial återanvänds och effektivt materialåtervinns, och

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

¹⁶ Industriverksamhet omfattas av referensdokument för bästa tillgängliga teknik (BAT) (BREF-dokument) framtagna enligt direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17) som innehåller information om förebyggande av resursanvändning och avfallsgenerering, återanvändning, materialåtervinning och återvinning. Genom den löpande översynen av BREF-dokumenterna och kommissionens antagande av BAT-slutsatser kommer BREF-dokumenterna att få allt större inverkan på industrins arbets sätt, vilket leder till ökade resurseffektivitetsvinster och ökad materialåtervinning och annan återvinning.

att värdefulla råvaror som ingår i avfallet återförs till den europeiska ekonomin, och därigenom nå framsteg med råvaruinitiativet¹⁷ och skapandet av en cirkulär ekonomi.

- (16) Det finns stora skillnader mellan medlemsstaternas avfallshantering, särskilt när det gäller materialåtervinning av kommunalt avfall. För att ta hänsyn till dessa skillnader bör de medlemsstater som under 2013 materialåtervann mindre än 20 % av sitt kommunala avfall enligt Eurostats uppgifter ges extra tid för att uppfylla de mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning som fastställts för 2025 och 2030. Mot bakgrund av den genomsnittliga årliga ökning av andelen återanvänt och materialåtervunnet avfall som noterats i medlemsstaterna under de senaste femton åren skulle dessa medlemsstater behöva öka sin kapacitet för materialåtervinning i en takt som ligger klart över det historiska genomsnittet för att kunna uppfylla målen. För att säkerställa att det görs kontinuerliga framsteg mot målen och att brister i genomförandet åtgärdas i tid bör medlemsstater som beviljas extra tid uppfylla olika delmål och ta fram en genomförandeplan.
- (17) För att garantera tillförlitligheten hos de uppgifter som samlas in om förberedelse för återanvändning är det viktigt att fastställa gemensamma regler för rapportering. Det är också viktigt att fastställa mer exakta bestämmelser om hur medlemsstaterna ska rapportera vad som verkligen materialåtervinns och kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av målen för materialåtervinning. I detta syfte måste rapporteringen om uppnåendet av målen för materialåtervinning i regel grundas på tillförseln till den slutliga materialåtervinningsprocessen. För att begränsa det administrativa arbetet bör medlemsstaterna, på strikta villkor, tillåtas att rapportera materialåtervinningsgrader på grundval av produktionen vid sorteringsanläggningar. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska och/eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i den slutliga materialåtervinningsprocessen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som återvunnet.
- (18) Vid beräkningen av om målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning uppnås, bör medlemsstaterna kunna räkna in produkter och komponenter som förbereds för återanvändning av erkända aktörer inom återanvändning eller genom erkända pantsystem och materialåtervinning av metaller i samband med förbränning. För att säkerställa en enhetlig beräkning av dessa uppgifter kommer kommissionen att anta närmare bestämmelser om fastställandet av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning och erkända pantsystem, om kvalitetskriterier för materialåtervunna metaller samt om insamling, kontroll och rapportering av uppgifter.
- (19) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidig varning inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.
- (20) För att öka andelen avfall som förbereds för återanvändning eller materialåtervinns i medlemsstaterna är det av största vikt att skyldigheten att inrätta system för separat insamling av papper, metall, plast och glas efterlevs. Dessutom bör biologiskt avfall samlas in separat för att bidra till en ökad nivå av förberedelse för återanvändning och materialåtervinning och förebyggande av förorening av torra återvinningsbara material.

¹⁷ KOM(2008) 699 slutlig och COM(2014) 297 final.

- (21) Det är fortfarande problematiskt att säkerställa en korrekt hantering av farligt avfall i unionen, och uppgifter om hanteringen av sådant avfall saknas delvis. Det är därför nödvändigt att stärka systemen för registrering och spårbarhet genom att inrätta elektroniska register för farligt avfall i medlemsstaterna. Elektronisk insamling av uppgifter bör utvidgas till andra avfallstyper, när det är lämpligt, för att underlätta registreringsarbetet för företag och förvaltningar och för att förbättra övervakningen av avfallsflöden i unionen.
- (22) Detta direktiv fastställer långsiktiga mål för avfallshanteringen i unionen och ger de ekonomiska aktörerna och medlemsstaterna tydlig vägledning för de investeringar som krävs för att uppnå dessa mål. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella strategier för avfallshantering och planerar investeringar i infrastrukturen för avfallshantering bör de på ett genomtänkt sätt utnyttja de europeiska struktur- och investeringsfonderna genom att främja förebyggande, återanvändning och materialåtervinning, i linje med avfallshierarkin.
- (23) Vissa råvaror har stor betydelse för unionens ekonomi och försörjningen med dessa är förenad med en hög risk. För att säkerställa försörjningstrygghet för dessa råvaror, och i linje med råvaruinitiativet och målen för det europeiska innovationspartnerskapet om råvaror, bör medlemsstaterna vidta åtgärder för bästa möjliga hantering av avfall som innehåller betydande mängder av dessa råvaror, med beaktande av ekonomisk och teknisk genomförbarhet samt miljömässiga fördelar. Kommissionen har upprättat en förteckning över råvaror av avgörande betydelse för EU¹⁸. Denna förteckning ska regelbundet ses över av kommissionen.
- (24) För att ytterligare stödja ett effektivt genomförande av råvaruinitiativet bör medlemsstaterna också främja återanvändning av produkter som utgör de viktigaste källorna till råvaror. De bör också i sina planer för avfallshantering införa lämpliga nationella åtgärder för insamling och återvinning av avfall som innehåller stora mängder av dessa råvaror. Åtgärderna bör tas med i avfallshanteringsplanerna när de uppdateras för första gången efter detta direktivs ikraftträdande. Kommissionen kommer att lämna information om relevanta produktgrupper och avfallsflöden på EU-nivå. Denna bestämmelse hindrar inte medlemsstaterna att vidta åtgärder för andra råvaror som anses betydelsefulla för den nationella ekonomin.
- (25) Nedskräpning ger direkta negativa effekter på miljön och medborgarnas välfärd, och de höga saneringskostnaderna är en onödig ekonomisk börda för samhället. Detta problem bör angripas genom att särskilda åtgärder införs i avfallshanteringsplanerna och genomförs korrekt av de behöriga myndigheterna.
- (26) För att minska regleringsbördan för små verksamhetsutövare bör registreringskraven förenklas för små verksamhetsutövare som samlar in eller transporterar små mängder icke-farligt avfall. Kommissionen kan behöva anpassa tröskeln för kvantiteter av sådant avfall.
- (27) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs och garantera ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödigt administrativt arbete. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de statistiska uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.

¹⁸ COM(2014) 297 final.

- (28) Medlemsstaternas rapportering av statistiska uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur avfallslagstiftningen efterlevs i medlemsstaterna. Kvaliteten, tillförlitligheten och jämförbarheten hos statistik bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, riktmärker de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport. När medlemsstaterna rapporterar om hur målen i avfallslagstiftningen har uppnåtts måste de därför använda de senaste metoder som har tagits fram av kommissionen och medlemsstaternas nationella statistikkontor.
- (29) För att komplettera eller ändra direktiv 2008/98/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 11a.2, 11a.6, 26, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2 och 38.3. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2008/98/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 9.4, 9.5, 33.2, 35.5 och 37.6. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁹.
- (31) Direktiv 2008/98/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (32) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²⁰ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv, det vill säga att förbättra avfallshanteringen inom unionen, och därigenom bidra till skydd, bevarande och förbättring av miljöns kvalitet, havens hälsa och säkra livsmedel från haven genom minskning av marint skräp, samt varsamt och rationellt utnyttjande av unionens naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna, och därför, på grund av åtgärdernas omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 2008/98/EG ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 2.2 ska följande led läggas till som led e:

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁰ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

”e) Foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009(*)).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).”

(2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. *kommunalt avfall*:

- (a) blandat avfall och separat insamlat avfall från hushåll, inklusive
 - papper och kartong, glas, metall, plast, biologiskt avfall, trä, textilier, avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska apparater, förbrukade batterier och ackumulatörer,
 - grovavfall, inklusive vitvaror, madrasser, möbler,
 - trädgårdsavfall, inklusive löv, gräsklipp,
- (b) blandat avfall och separat insamlat avfall från andra källor som är jämförbart med hushållsavfall till karaktär, sammansättning och mängd,
- (c) avfall från renhållning på marknader och gatuhållning, inklusive gatsopning, innehåll i papperskorgar och avfall från skötsel av parker och trädgårdar;

kommunalt avfall omfattar inte avfall från avloppsnät och rening av avlopp, inklusive avloppsslam, och bygg- och rivningsavfall,”

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. *icke-farligt avfall*: avfall som inte har någon av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III,”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. *biologiskt avfall*: biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall, livsmedels- och köksavfall från hushåll, restauranger, catering och detaljhandelslokaler, jämförbart avfall från livsmedelsindustrin och annat avfall med liknande egenskaper i fråga om biologisk nedbrytbarhet som är jämförbart till karaktär, sammansättning och mängd,”

d) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”4a. *bygg- och rivningsavfall*: avfall som omfattas av de kategorier av bygg- och rivningsavfall som avses i den förteckning över avfall som antagits i enlighet med artikel 7,”

e) Punkt 16 ska ersättas med följande:

”16. *förberedelse för återanvändning*: återvinningsförfaranden som går ut på kontroll, rengöring eller reparation, genom vilka avfall, produkter eller komponenter av produkter som har samlats in av en erkänd aktör inom förberedelse för

återanvändning eller genom ett erkänt pantsystem bereds för att användas igen utan någon annan förbehandling.”

f) Följande punkter ska införas som punkterna 17a och 17b:

”17a. *slutlig materialåtervinningsprocess*: den materialåtervinningsprocess som börjar när ingen ytterligare mekanisk sortering behövs och avfallsmaterial förs in i en produktionsprocess och faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen,

17b. *återfyllning*: alla former av återvinning där lämpligt avfall används för återställningsändamål i utgrävda områden eller för tekniska ändamål vid landskaps- eller anläggningsarbeten i stället för andra material som inte utgör avfall och som annars skulle ha använts för detta ändamål.”

(3) I artikel 4 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Medlemsstaterna ska använda sig av lämpliga ekonomiska instrument för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin.

Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om de särskilda instrument som införts i enlighet med denna punkt senast den [arton månader efter detta direktivs ikraftträdande] och vart femte år efter den dagen.”

(4) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att ett ämne eller föremål som uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta ämne eller föremål inte betraktas som avfall utan som en biprodukt om följande villkor är uppfyllda:”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de i punkt 1 angivna villkoren för specifika ämnen eller föremål.”

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om tekniska föreskrifter som antagits enligt punkt 1 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster(*), om så krävs enligt det direktivet.

(*) EUT L 241, 17.9.2015, s. 1.”

(5) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen och led a ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att avfall som har genomgått ett återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall om det uppfyller följande villkor:

a) Ämnet eller föremålet kan användas för specifika ändamål.”

ii) Andra stycket ska utgå.

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de i punkt 1 angivna villkoren för visst avfall. Dessa närmare kriterier ska vid behov inbegripa gränsvärden för förorenande ämnen och ta hänsyn till ämnets eller föremålets eventuella negativa miljöeffekter.

3. Avfall som anses ha upphört att vara avfall i enlighet med punkt 1 får betraktas som förberett för återanvändning, materialåtervunnet eller återvunnet vid beräkningen av uppnåendet av de mål som fastställs i detta direktiv, direktiv 94/62/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU(*) om det har genomgått förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller återvinning i enlighet med dessa direktiv.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om tekniska föreskrifter för att uppfylla kraven i punkt 1 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 om så krävs enligt det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).”

(6) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a i syfte att fastställa förteckningen över avfall.”

b) Punkt 5 ska utgå.

(7) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Sådana åtgärder får även omfatta införandet av system för utökat producentansvar som fastställer specifika operativa och ekonomiska skyldigheter för tillverkare av produkter.”

b) I punkt 2 ska andra meningen ersättas med följande:

”Sådana åtgärder kan bland annat stimulera utveckling, produktion och marknadsföring av produkter som lämpar sig för flerfaldig användning, som är hållbara ur teknisk synvinkel och som, när de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i syfte att tillämpa principen om avfallshierarkin på lämpligt sätt. Åtgärderna bör beakta produkters effekter under hela deras livscykel.”

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna och de aktörer som deltar i system för producentansvar om det praktiska genomförandet av kraven i artikel 8a och om bästa praxis för att säkerställa lämplig styrning och gränsöverskridande samarbete mellan system för utökat producentansvar. Detta omfattar bland annat informationsutbyte om organisatoriska förhållanden och övervakning av organisationer för producentansvar, urvalet av aktörer för avfallshantering och förebyggande av nedskräpning. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av detta informationsutbyte.”

(8) Följande artikel ska införas som artikel 8a:

”Artikel 8a

Allmänna krav för system för utökat producentansvar

1. Medlemsstaterna ska se till att system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med artikel 8.1

- fastställer tydliga roller och ansvarsområden för tillverkare av produkter som släpper ut varor på unionsmarknaden, organisationer som tillämpar utökat producentansvar för deras räkning, privata och offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter och, i tillämpliga fall, erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning,
- fastställer mätbara avfallshanteringsmål, i linje med avfallshierarkin, i syfte att uppnå åtminstone de kvantitativa mål som är relevanta för systemet enligt detta direktiv, direktiv 94/62/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU,
- inrättar ett rapporteringssystem för att samla in uppgifter om produkter som släpps ut på unionsmarknaden av tillverkare som omfattas av utökat producentansvar; när dessa produkter blir avfall ska rapporteringssystemet säkerställa att uppgifter samlas in om insamling och behandling av detta avfall, i tillämpliga fall med angivande av materialflödena,
- garanterar likabehandling och icke-diskriminering mellan tillverkare av produkter och för små och medelstora företag.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfallsinnehavare som omfattas av de system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med artikel 8.1 informeras om tillgängliga avfallsinsamlingssystem och förebyggande av nedskräpning. Medlemsstaterna ska också vidta åtgärder för att skapa incitament för avfallsinnehavare att delta i separata insamlingssystem, särskilt genom ekonomiska incitament eller föreskrifter, när så är lämpligt.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att varje organisation som inrättas för att fullgöra skyldigheter inom utökat producentansvar för en produkttillverkares räkning

- a) har en tydligt avgränsad täckning vad gäller geografiskt område, produkter och material,
- b) har de operativa och ekonomiska medel som krävs för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar,
- c) inrättar ett lämpligt system för självkontroll, kompletterat med regelbundna oberoende kontroller för att bedöma
 - organisationens finansiella förvaltning, inklusive uppfyllelse av kraven i punkt 4 a och b,
 - kvaliteten på de uppgifter som samlas in och rapporteras i enlighet med punkt 1 tredje strecksatsen, och kraven i förordning (EG) nr 1013/2006,
- d) offentliggör information om
 - ägande och medlemskap,

- de ekonomiska bidrag som betalas av tillverkarna,
- förfarandet för urval av aktörer inom avfallshantering.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att det ekonomiska bidrag som betalas av en tillverkare för att fullgöra skyldigheterna inom utökat producentansvar

a) täcker hela kostnaden för avfallshantering för de produkter som tillverkaren släpper ut på unionsmarknaden, inklusive samtliga följande:

- kostnader för separat insamling, sortering och behandling som behövs för att uppfylla avfallshanteringsmålen i punkt 1 andra strecksatsen, med beaktande av intäkterna från återanvändning eller försäljning av returråvaror från deras produkter,
- kostnader för tillhandahållande av lämplig information till avfallsinnehavare i enlighet med punkt 2,
- kostnader för insamling och rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 tredje strecksatsen,

b) anpassas på grundval av den verkliga kostnaden för uttjänta enskilda produkter eller grupper av liknande produkter, särskilt med hänsyn till deras återanvändning och materialåtervinning,

c) baseras på den optimerade kostnaden för de tjänster som tillhandahålls i fall där offentliga aktörer inom avfallshantering ansvarar för genomförandet av operativa uppgifter inom systemet för utökat producentansvar.

5. Medlemsstaterna ska införa en lämplig ram för övervakning och verkställighet i syfte att säkerställa att tillverkarna av produkter fullgör sina skyldigheter inom utökat producentansvar, att de ekonomiska medlen används på ett korrekt sätt, och att alla aktörer som deltar i tillämpningen av systemet rapporterar tillförlitliga uppgifter.

Om det i en medlemsstat finns flera organisationer som fullgör skyldigheter inom utökat producentansvar för tillverkarnas räkning, ska medlemsstaten inrätta en oberoende myndighet för att övervaka fullgörandet av skyldigheterna inom utökat producentansvar.

6. Medlemsstaterna ska inrätta en plattform för att säkerställa en löpande dialog mellan de aktörer som deltar i tillämpningen av utökat producentansvar, inklusive privata och offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter och, i tillämpliga fall, erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning.”

7. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att system för utökat producentansvar som har fastställts före den [*arton månader efter detta direktivs ikraftträdande*], följer bestämmelserna i denna artikel inom tjugofyra månader räknat från den dagen.”

(9) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”*Artikel 9*

Förebyggande av avfall

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga avfallsgenerering. Åtgärderna ska

- uppmuntra användning av produkter som är resurseffektiva, varaktiga, reparerbara och återvinningsbara,
- identifiera och rikta in sig på produkter som är de viktigaste källorna till råvaror som har stor betydelse för unionens ekonomi och för vilka försörjningen är förenad med en hög risk, för att förhindra att dessa produkter blir avfall,
- uppmuntra inrättandet av system som främjar återanvändning, särskilt för elektrisk och elektronisk utrustning, textilier och möbler,
- minska avfallsproduktionen i processer inom industriproduktion, mineralutvinning och bygg- och rivningsverksamhet, med beaktande av bästa tillgängliga teknik,
- minska generering av livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen.

2. Medlemsstaterna ska övervaka och utvärdera genomförandet av de avfallsförebyggande åtgärderna. De ska för detta ändamål använda lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, särskilt när det gäller mängden kommunalt avfall per capita som bortskaffas eller blir föremål för energiåtervinning.

3. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för att förebygga livsmedelsavfall genom att mäta livsmedelsavfall på grundval av metoder som fastställts i enlighet med punkt 4.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa indikatorer för att mäta de övergripande framstegen med genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder. För att säkerställa enhetliga mätningar av mängden livsmedelsavfall ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa en gemensam metod, inbegripet minimikvalitetskrav. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.

5. Europeiska miljöbyrån ska varje år offentliggöra en rapport som visar utvecklingen när det gäller förebyggande av avfall i varje medlemsstat och i unionen som helhet, även i fråga om att bryta sambandet mellan avfallsgenerering och ekonomisk tillväxt och om övergången till en cirkulär ekonomi.”

(10) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska, när så är lämpligt, vidta åtgärder för att främja förberedelse för återanvändning, framför allt genom att främja inrättande av och stöd till nätverk för återanvändning och reparation och genom att underlätta sådana nätverks tillgång till insamlingsplatser för avfall, och genom att främja användningen av ekonomiska styrmedel, upphandlingskriterier, kvantitativa mål eller andra åtgärder.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av hög kvalitet och ska i detta syfte införa separat insamling av avfall om det är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart och lämpligt för att uppfylla kvalitetskraven för de relevanta materialåtervinningssektorerna och för att uppnå de mål som anges i punkt 2.”

b) I punkt 1 ska följande stycke införas:

”Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja sorteringssystem för bygg- och rivningsavfall och för åtminstone följande: trä, ballastmaterial, metall, glas och gips.”

c) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

”b) Senast 2020: Förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återfyllning av icke-farligt bygg- och rivningsavfall, med undantag för sådant naturligt förekommande material som definieras i kategori 17 05 04 i avfallsförteckningen, ska öka till minst 70 viktprocent.”

d) I punkt 2 ska följande led läggas till som leden c och d:

”c) Senast 2025: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 60 viktprocent.

d) Senast 2030: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 65 viktprocent.”

e) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Estland, Grekland, Kroatien, Lettland, Malta, Rumänien och Slovakien kan erhålla ytterligare fem år för att förverkliga målen i punkt 2 c och d. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sin avsikt att tillämpa denna bestämmelse senast 24 månader före utgången av de tidsfrister som anges i punkterna 2 c respektive d. Vid en förlängning ska medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att öka förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall till minst 50 viktprocent senast 2025 och minst 60 viktprocent senast 2030.

Anmälan ska åtföljas av en genomförandeplan med de åtgärder som krävs för att säkerställa att målen nås inom den nya tidsfristen. Planen ska också innehålla en detaljerad tidsplan för genomförandet av de föreslagna åtgärderna och en bedömning av de effekter de väntas ha.

4. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen undersöka målet i punkt 2 d i syfte att höja det, samt överväga målens nivå för andra avfallsflöden. För detta ändamål ska en rapport från kommissionen, vid behov åtföljd av ett förslag, sändas till Europaparlamentet och rådet.”

f) Punkt 5 ska utgå.

(11) Följande artikel ska införas som artikel 11a:

”*Artikel 11a*

Regler för beräkning av uppnåendet av målen i artikel 11

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 11.2 c och d och 11.3 har uppnåtts gäller följande:

a) Vikten av återvunnet kommunalt avfall ska förstås som vikten av det avfall som förts in i den slutliga materialåtervinningsprocessen.

b) Vikten av kommunalt avfall som förberetts för återanvändning ska förstås som vikten av kommunalt avfall som har återvunnits eller samlats in av en erkänd aktör för förberedelse för återanvändning och som har genomgått all nödvändig kontroll, rengöring och reparation för att möjliggöra återanvändning utan ytterligare sortering eller förbehandling.

c) Medlemsstaterna får inbegripa produkter och komponenter som förberetts för återanvändning av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning

eller genom erkända pantsystem. För beräkningen av den justerade andelen kommunalt avfall som förberetts för återanvändning eller materialåtervunnits, med beaktande av vikten av de produkter och komponenter som förberetts för återanvändning, ska medlemsstaterna använda kontrollerade uppgifter från aktörerna och tillämpa den formel som anges i bilaga VI.

2. För att säkerställa harmoniserade villkor för tillämpningen av punkt 1 b och c och bilaga VI ska kommissionen i enlighet med artikel 38a anta delegerade akter som fastställer miniminivå för kvalitetskrav och operativa krav för fastställande av erkända aktörer inom förberedelse för återanvändning och av erkända pantsystem, inklusive särskilda regler för insamling, kontroll och rapportering av uppgifter.

3. Genom undantag från punkt 1 får vikten av utgående avfall efter sortering rapporteras som vikten av det materialåtervunna kommunala avfallet under förutsättning att

a) sådant utgående avfall skickas till en slutlig materialåtervinningsprocess,

b) vikten av de material eller ämnen som inte genomgår en slutlig materialåtervinningsprocess och som bortskaffas eller utnyttjas för energiåtervinning understiger 10 % av den totala vikt som redovisas som återvunnen.

4. Medlemsstaterna ska inrätta ett effektivt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av kommunalt avfall för att säkerställa att villkoren i punkt 3 a och b uppfylls. Detta system kan bestå av antingen elektroniska register inrättade i enlighet med artikel 35.4 eller tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller någon motsvarande åtgärd för att säkerställa tillförlitligheten och exaktheten hos insamlade uppgifter om återvunnet avfall.

5. Vid beräkningen av om de mål som anges i artikel 11.2 c och d och 11.3 har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sker i samband med förbränning i proportion till den andel av det kommunala avfallet som förbränns, under förutsättning att de återvunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskrav.

6. För att säkerställa harmoniserade villkor för tillämpningen av punkt 5 ska kommissionen i enlighet med artikel 38a anta delegerade akter som fastställer en gemensam metod för beräkning av vikten av metaller som har materialåtervunnits i samband med förbränning, inklusive kvalitetskriterierna för de återvunna metallerna.

7. Avfall som skickas till en annan medlemsstat för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller återfyllning i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas för uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 endast av den medlemsstat där avfallet samlades in.

8. Avfall som exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning får tillgodoräknas för uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 4 är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av avfall utanför unionen skedde under förhållanden som motsvarar kraven i unionens tillämpliga miljölagstiftning.”

(12) Följande artikel ska införas som artikel 11b:

”Artikel 11b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 c och d och 11.3 senast tre år innan de tidsfrister som föreskrivs i dessa bestämmelser löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

a) En uppskattning av måluppnåendet för varje medlemsstat.

b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom gällande tidsfrister, åtföljt av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.”

(13) Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa separat insamling av avfall när så är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart och lämpligt för att säkerställa de relevanta kvalitetsnormerna för kompost och för att uppnå de mål som anges i artikel 11.2 a, c och d och 11.3.

De ska vid behov och i enlighet med artiklarna 4 och 13 vidta åtgärder för att främja

a) materialåtervinning, inklusive kompostering, och rötning av biologiskt avfall,

b) behandling av biologiskt avfall på ett sätt som motsvarar en hög miljöskyddsnivå,

c) användning av miljömässigt säkra material som framställts av biologiskt avfall.”

(14) I artikel 26 ska följande stycken läggas till:

”Medlemsstaterna får befria de behöriga myndigheterna från skyldigheten att föra ett register över inrättningar eller företag som samlar in eller transporterar icke-farligt avfall i kvantiteter på högst 20 ton per år.

Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att anpassa tröskelvärdet för kvantiteter av icke-farligt avfall.”

(15) Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa tekniska minimikrav för sådan behandling av avfall som kräver tillstånd enligt artikel 23 om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa minimikrav för sådan verksamhet som kräver registrering enligt artikel 26 a och b om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön eller när det gäller att undvika en störning av den inre marknaden.”

(16) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Befintliga avfallsinsamlingssystem och större anläggningar för bortskaffande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för spilloljor, farligt avfall, avfall som innehåller betydande mängder råvaror som är av stor vikt för unionens ekonomi och för vilka försörjningen är förenad med en hög risk, eller avfallsflöden som omfattas av särskild unionslagstiftning.”

ii) Följande led ska läggas till som led f:

”f) Åtgärder för att motverka all slags nedskräpning och för att städa upp alla typer av skräp.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Avfallsplanerna ska uppfylla kraven för hanteringsplaner i artikel 14 i direktiv 94/62/EG, målen i artikel 11.2 och 11.3 i det här direktivet och kraven i artikel 5 i direktiv 1999/31/EG.”

(17) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska upprätta avfallsförebyggande program där avfallsförebyggande åtgärder fastställs i enlighet med artiklarna 1, 4 och 9.”

b) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

(18) Artikel 33.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för anmälan av information om antagande och väsentliga ändringar av dessa planer och program. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”

(19) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De verksamhetsutövare som avses i artikel 23.1, producenter av farligt avfall och verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar farligt avfall eller agerar som handlare och mäklare av farligt avfall, ska föra ett register i tidsföljd över avfallets mängd, typ, ursprung och vid behov destination, insamlingsfrekvens, transportsätt och behandlingsmetod. De ska göra dessa uppgifter tillgängliga för de behöriga myndigheterna genom det eller de elektroniska register som ska inrättas enligt punkt 4.”

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 4 och 5:

”4. Medlemsstaterna ska inrätta ett elektroniskt register eller samordnade register för att registrera de uppgifter om farligt avfall som avses i punkt 1 och som omfattar hela det geografiska territoriet i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får inrätta sådana register för andra avfallsflöden, särskilt de avfallsflöden för vilka mål fastställs i unionslagstiftning. Medlemsstaterna ska använda de uppgifter om avfall som rapporterats av aktörer inom industrin i det europeiska register över utsläpp och överföringar av föroreningar som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006(*)

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa minimivillkor för att föra sådana register. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).”

(20) Artikel 36.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att avfall överges, dumpas eller hanteras på ett okontrollerat sätt, inklusive nedskräpning.”

(21) Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifter om tillämpningen av artiklarna 11.2 a–d och 11.3 till kommissionen. De ska rapportera dessa uppgifter elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 6. Den första rapporteringen ska omfatta uppgifter för perioden 1 januari 2020–31 december 2020.

2. Medlemsstaterna ska vartannat år rapportera uppgifter om tillämpningen av artikel 9.4 till kommissionen. De ska rapportera dessa uppgifter elektroniskt inom 18 månader från utgången av den rapporteringsperiod för vilken uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 6. Den första rapporteringen ska omfatta perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2021.

3. För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 b efterlevs ska den avfallsvolym som används vid återfyllnadsarbeten rapporteras separat från den avfallsvolym som förbereds för återanvändning eller materialåtervinns. Upparbetning av avfall till material som ska användas vid återfyllnadsarbeten ska rapporteras som återfyllnad.

4. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 11a.4.

5. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska omfatta en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och konsekvens. Bedömningen kan innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas vart tredje år.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkterna 1 och 2 och för rapportering av återfyllning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”

(22) Artikel 38 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen får utarbeta riktlinjer för tolkningen av definitionerna av återvinning och bortskaffande.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa tillämpningen av formeln för förbränningsanläggningar enligt punkt R1 i bilaga II. Lokala klimatförhållanden får beaktas, t.ex. hård kyla och uppvärmningsbehov, i den mån de påverkar den energimängd som tekniskt kan utnyttjas eller produceras i form av elektricitet, uppvärmning, kylning eller processånga. Lokala förhållanden i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i de territorier som anges i artikel 25 i 1985 års anslutningsakt får också beaktas.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att anpassa bilagorna I–V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta de delegerade akter i enlighet med artikel 38a som krävs för att ändra bilaga VI.”

(23) Följande artikel ska införas som artikel 38a:

”*Artikel 38a*

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 11a.2, 11a.6, 26, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2 och 38.3 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den [*datum för detta direktivs ikraftträdande*].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 11a.2, 11a.6, 26, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2 och 38.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 11a.2, 11a.6, 26, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2, och 38.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(24) Artikel 39 ska ersättas med följande:

”*Artikel 39*

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011(*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

(25) Bilaga VI ska läggas till i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*arton månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande